

550 millioner kroner i samlet særlig indkomstskat (heraf vistnok ca. 160 millioner kroner fra landbruget, ca. 140 millioner på anden fastejendom og ca. 250 millioner på anden særlig indkomst). Disse tal afslører, at kapitalvindingsskatten virker til at øge og ikke som undertiden påstået til at mindske beskatningen på arbejdskabte indkomster. Problemet om disses behandling er et problem om afvikling af den almindelige indkomstskat og hører derfor ikke hjemme i diskussionen om kapitalvindingsskattens beståen eller udryddelse. Ej heller har lovforslaget noget med spekulantbetragtninger at gøre, da spekulanters og ejendomshandlers forhold jo omfattes af statsskattelovens § 5 a og helt falder uden for området for lov om særlig indkomstskat, jfr. navnlig lovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Alt i alt er der tale om en lov til gavn for ingen. Kapitalvindingsskattens bevarelse tjener kun tilfredsstillelse af snæversynsforblindet misundelighed. Landets økonomi er nu gjort alt for dårlig til, at folketingset kan tillade sig at tage hensyn til sådan noget — endsiges til, at visse partier vil tabe ansigt, fordi de gennem årene i deres ukyndighed har stemt for kapitalvindingsskattens indførelse, bevarelse og skærpelse. Helt barokt er det, at folk med offentlige pensioner, der får deres enorme kapitalgevinster frie for særlig indkomstskat, formueskat og ejendomsskat, ofte er nogle af de ivrigste til at hyle op mod, at det erhvervsliv, som også de skal leve af, frigøres for kapitalvindingsskatteåget. Og for disse protesterende fortsætter inflationssikringen jo til deres dages ende, mens den for de kapitalvindingsskatteamte ophører ved afhændelsen af kapitalgodet.

Fremskridtspartiet har overvejet, hvorvidt enkelte dele af loven — for eksempel om gratialebeskatning — burde blive stående fremfor den foreslåede totalophævelse. Loven om særlig indkomstskat fremstår midlertid efter de talrige komplicerede ændringer som et sammensuriumsmakværk. Det må derfor være bedre at rydde grunden helt og så i stedet indbygge eventuelle gratialebeskatningsregler etc. i ligningsloven eller andre steder i skattelovgivningen.

Ikrafttrædelsestidspunktet lægges bedst ved et indkomstårsskifte. Da det i den nuværende beskæftigelsessituation er så uhyre vigtigt hurtigt at få fjernet den enorme hindring for arbejdspladsskabelse, som loven udgør, foretrækkes 1. januar 1977 som det almindelige ikrafttrædelsestidspunkt. Dette gælder også, selv om forslaget først skulle blive vedtaget lidt ind i indkomståret 1977.

Skulle det ikke være muligt at trænge igennem

med totalophævelsen, foretrækkes naturligvis fremfor den nuværende tilstand enhver lempelse.

Lignende forslag blev førstebehandlet den 13. november 1974 (Folketingstidende 1974-75, spalte 1485-1507) og den 6. marts 1975 (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 1019-1069). Derimod nåede lovforslag 242 af 8. september 1975 aldrig frem til behandling før folketingsårets udløb. Lovforslag nr. 95 af 27. november 1975 gik gennem alle tre behandlinger, se Folketingstidende 1975-76, spalte 3695-3722, 10993-11008 og 11282 samt tillæg A 1713 og B 2017, men blev forkastet med alle partiers stemmer mod fremskridtspartiets og de konservatives (centrum-demokraterne gik i folketingsudvalget ind for at bevare kapitalvindingsskatten, men undlod at stemme i folketingssalen).

Når genfremsættelse alligevel sker på nuværende tidspunkt, beror det bl. a. på den almindelige interesse, der nu er for ejendomsskattenedsættelser. Det turde være oplagt, at væsentlige ejendomsskattenedsættelser ikke bør vedtages, før kapitalvindingsskatten er ophævet. Dels er den den mest samfundsskadelige på området, og dels vil kapitalvindingsskattens stavnshåndseffekt blive forværret yderligere, hvis man øger salgsgevinsterne ved at nedsætte ejendomsskattebyrden på ejendomme ud over det niveau, der forekom sandsynligt ved ejendommens køb og derfor er indregnet i anskaffelsestidspunktets prisniveau. Sættes jordskatten ned med for eksempel 20.000 kr., stiger kapitalvindingen måske med 180.000. Under ligningsmyndighedernes behandling øges disse 180.000 kr. let til måske 260.000 kr., fordi der regnes med for høje pantebrevskurser, hårdhændede generationsskiftevurderinger osv.

Kapitalvindingsskattereglerne blev senest ændret væsentligt ved lov nr. 189 af 22. maj 1972. Baggrunden for denne ændring var, at partiet venstre havde afvist skriftligt tilbud af 30. april 1975 fra fire partier repræsenterende 47 folketingsmedlemmer om at lempe skatten. I stedet var partiet den 9. maj 1975 indgået i forlig med socialdemokratiet. Dette forlig indebar en skærpelse af kapitalvindingsskatten bl. a. ved, at beskatningsprocenten blev 75. Af den foran omtalte kapitalvinding på 180.000 kr. bliver der altså en ekstraskat på nu 195.000 kr.

Når fremskridtsforslaget faldt i samlingen 1975-76, kan det bero på, at forliget af 9. maj 1975 endnu var bindende, jfr. for eksempel forhandlingerne spalte 3695, hvor venstres ordfører udtaler: „Hertil kommer i øvrigt, som også hr. Kampmann var inde på det, at vi har et forlig med socialdemokratiet om kapitalvindingsskatten, og det føler vi os bundet af“.